

Paměť národa

Pamětník: Tomáš Růžička

Vypracovali: Petr Kokaisl, Magdaléna Mazurová, Patrik Polák,
Tomáš Brada, Jan Adamec

V roce 2020

PETR: Tomáš Růžička vyrůstal na faře, jako dítě evangelického kazatele. To mělo na jeho život bezpochyby velký vliv. V průběhu života špatně on i jeho rodina nesli nacistický a později komunistický režim. V jejich rodině vždy platily Masarykovské ideály, které v něm přetrvávají do dnes.

TOMÁŠ RŮŽIČKA: Mám velmi rád jeho výrok, který kdesi kdysi pronesl, že lidi v demokracii, pro ně platí: *Nebát se a nekrást*. A tohle to já si pamatuju, vždycky když jde tak nějak do *tuhýho*.

HONZA: Jako kluk se po roce 1945 zapojil do skautského hnutí, které ale záhy komunisté zakázali. A po základní škole nemohl jít Tomáš Růžička na gymnázium. I když z jiného důvodu.

TOMÁŠ RŮŽIČKA: Když jsem chtěl jít na gympl, tak mě nevzali, protože táta je farář, a tátovi to rovnou řekli: „To je kvůli Vám, Vy jste farář, tak Váš syn nemůže.“ Takže já jsem šel na pedagogický institut hudební. Ten ředitel mě vzal, i když to taky byla střední škola a zase záleželo na tom, jak se kdo k tomu postaví. A současně, což zase ten ředitel na gymnáziu, se nebál. Dovolil mně, že jsem chodil dopoledne do *tý* pedagogický hudební školy a večer jsem běžel do gymnázia na večerní gymnázium.

PETR: V Praze Tomáš vystudoval Matfyz a poté pracoval v Akademii věd. V roce 71 se dostal zase do křížku s režimem. Pomáhal s rozšiřováním letáku s informacemi, že se nemusí chodit k volbám, ačkoliv komunisté tvrdili že jsou povinné. Nejprve zatkli jeho známého a vzápětí vzali k výslechu i samotného Růžičku.

TOMÁŠ RŮŽIČKA: Přišel *takovej* vazoun a zařval na mě: Proč tady jste?! Vy víte, proč tady jste! Jsem si myslel, že jsem *chytřej*, když jsem mu *řek*, že vím, že byli

zatknutý *ňáký* moji známí. Pod těma *otázkama*, trošku ze slušnosti, trošku ze strachu, takže jsem nedodržel *nebát se*, jsem nedodržel a zkrátka a dobře to ze mě dostali dřív, než vůbec zavolali potom písarčku a pak mně přečetli jaký mám práva.

HONZA: Tomáš Růžička se znal s Ladislavem Hejdánkem, mužem, který vlastně dal Chartě 77 její význam. K Hejdánkovým chodíval na oběd a s Chartou se ztotožňoval. Ale to, že je mezi signatáři se dozvěděl až od manželky.

TOMÁŠ RŮŽIČKA: „*Tys to podepsal.*“ (*manželka*) Sem *řikal:* „Já sem nic nepodepsal.“ (*Tomáš Růžička*) „*Neříkej, vždyť seš tam napsanej.*“ (*manželka*) Vytáhla, a tam bylo napsáno: Tomáš Růžička, matematik. Tak jsem spustil pátrání a jeden *známej* mi říká: „No seš to ty.“ Potom jsem se i dozvěděl, kdo mě tam napsal, a napsal mě tam proto, že se dověděl, jak jsem odhodlaně v jakési diskusi hájil tu Chartu.

PETR: Tomáše sice pod Chartu podepsal jeho známý, ale on sám se hrdě k podpisu přihlásil a stal se plnohodnotným signatářem. Dostal kvůli tomu výpověď z Akademie věd a začal pracovat jako topič v pražském metru.

HONZA: Teď se Tomáš Růžička intenzivně věnuje odsunu Němců po druhé světové válce. Aktivně se zajímá o politiku a historii. Je to člověk, který se i se svými skromnými možnostmi snažil bojovat proti nespravedlnosti a nesvobodě.